

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1936 ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΚΑΙ ΕΝ Τῇ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚῃ ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ ΤῆΣ 30ῆΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1936

ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Μεγαλειότατε,

Τὸ εὐλαβὲς μνημόσυνον τὸ κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην πνευματικὴν λειτουργίαν ὀφειλόμενον εἰς τοὺς ἀπελθόντας συνδιασώτας τοῦ ἱεροῦ τούτου τεμένους δὲν περ λαμβάνει εὐτυχῶς κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολλὰ ὀνόματα.

Ἐκ μὲν τῶν ἡμετέρων Ἀκαδημαϊκῶν ἐξέλιπε τῇ 8^ῃ Ἀπριλίου 1936 ἐν βαθεῖ γήρατι ὁ ἐμπνευσμένος ποιητὴς καὶ ὑψηλόφρων λογοτέχνης Ἀριστομένης Προβελέγγιος, πιστὸς στρατιώτης τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ τῶν γνησίως Ἑλληνικῶν παραδόσεων, εἰς τὸν ὅποιον ἡ Ἀκαδημία θὰ ἀφιερῶσῃ προσεχῶς ἰδίαν μνημόσυνον συνεδρίαν.

Ἐκ δὲ τῶν ξένων εἰαίρων ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ τῇ 21^ῃ Ὀκτωβρίου ὁ διαπρεπέστατος ἀρχαιολόγος Παῦλος *Wolters*, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου καὶ μέλος τῆς Πρωσικῆς καὶ τῆς Βαυαρικῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, ἄλλοτε δὲ δεύτερος διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς. Ὁ *Wolters* καταλείπει ὡς ἐπίζηλον κληρονομίαν εἰς τὴν ἐπιστήμην γονιμοτάτην συστηματικὴν ἐργασίαν, ἣ ὁποία ἐπὶ μίαν σχεδὸν πεντηκονταετίαν ἐχρησίμευσεν ὡς ὁδηγὸς τῶν περὶ ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν πλαστικὴν μελετῶν οὐχὶ μόνον δι' ἐντύπου διὰ δόσεως ἀλλὰ καὶ διὰ προφορικῆς διδασκαλίας, ἣ ὁποία δὲν ἐνεκαινίσθη μόνον διὰ τῆς πανεπιστημιακῆς καθέδρας τοῦ *Würzburg* καὶ τοῦ Μονάχου, ἀλλ' ἤδη πρότερον διὰ τῆς ἐν Ἀθήναις σημαντικωτάτης δράσεως.

Ὁ *Wolters* συνέπεσε νὰ ἀσκήσῃ τὴν ἐπιστημονικὴν αὐτοῦ ἰδιοφυίαν κατὰ τὰς πρώτας περιόδους τοῦ σχηματισμοῦ τῆς νεοῦς ἀκόμη τότε ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης, δυνάμεθα δὲ ἀδιστάκτως νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπῆρξεν εἰς τῶν μεγάλων διδασκάλων καὶ καινοτόμων ἐρευνητῶν τῆς εἰδικότητος αὐτοῦ.

Συνδυάσας δὲ πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ ὕφος μελιχιώτατον καὶ ὄντως ἀνθρώ-

πινον συνοδευόμενον ὑπὸ ζηλευτῆς ἀγαθότητος καὶ ἀνεπιτηδεύτου προθυμίας ἀπέβη καὶ διδάσκαλος καὶ φίλος προσφιλῆς. Ἡ ἡμετέρα χώρα ἐξαιρέτως λυπείται διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐπιφανοῦς ἀνδρός, διότι ἡ μακρὰ αὐτοῦ διαμονὴ ἐν Ἑλλάδι παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὴν εὐκαιρίαν οὐχὶ μόνον περὶ τὴν ἀρχαίαν τέχνην εὐστοχώτατα νὰ ἀσχοληθῆ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς νεωτέρας ἡμῶν πατρίδος στενωτέρον νὰ συνδεθῆ καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν εὐγενῆ φιλίαν τρανώτατα νὰ ἐκδηλώσῃ.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία διπλῆν διὰ τοῦτο ὀφείλει πρὸς τὴν μνήμην τοῦ Παύλου *Wolters* εὐλάβειαν.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον (7) ὄλως προῶρος καὶ τάχιστα καταβληθεὶς ὑπὸ ἀπηνοῦς νόσου ἐξέλιπεν ὁ φιλοπονώτατος ἐπιμελητὴς τῶν γραφείων τῆς Ἀκαδημίας Θεόδωρος Μίκος, μεγάλην δὲ ἠσθάνθημεν ἐπὶ τούτῳ θλίψιν.

Βαθέως ἐπληξεν ἡμᾶς ὡσαύτως ὁ βίαιος θάνατος νεαροῦ ἐπιστήμονος φιλολόγου τοῦ πρὸ μικροῦ μόλις χρόνου διορισθέντος συντάκτου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ Ἰωάννου Γιαννακούρου, ὅστις πλήρης ἐλπίδων ἀπέβλεπε πρὸς τὸ ἐπιστημονικὸν αὐτοῦ στάδιον καὶ ὑπισχεῖτο ἀγαθὴν ἀσκησιν τοῦ λεξικογραφικοῦ ἔργου.

Ἄλλ' ἴσα τιμῶντες τοὺς τῶν ἀγόνων τῶν ἡμετέρων ψυχικῶς μετέχοντας καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας εἰλικρινῶς καὶ διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιοσίαις ἐνισχύοντας μετὰ βαθείας εὐλαβείας μνημονεύομεν τὰ ὀνόματα δύο διακεκριμένων Ἑλλήνων, τοὺς ὁποίους ὁ θάνατος ἀπεκάλυψε θερμοὺς θαναμαστὰς τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας, τοῦ Νικολάου Ι. Καρόλου καὶ τοῦ Νικολάου Χρυσοβέργου.

Καὶ ὁ μὲν Νικόλαος Χρυσοβέργου, ἐκ Σμύρνης ἔλκων τὸ γένος, ἐπὶ μακρὸν δὲ ζήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀποθανὼν ἐκεῖ τῇ 29^ῃ Σεπτεμβρίου 1936, κατέστησε γενικοὺς κληρονόμους του τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Λουβαλιτέλλη καὶ τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν καταλείπει εἰδικῶς κληροδότημα ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ ἀπονέμηται ὁμώνυμον βραβεῖον «εἰς τὴν καλλιτέραν ἐργασίαν ὁμογενοῦς περὶ οἰουδήποτε θέματος, οὔτινος ἢ ἐκλογῆ καὶ οἱ ὄροι τῆς βραβεύσεως ἐπαφίενται εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν».

Ὁ δὲ τῇ 7^ῃ Ὀκτωβρίου 1936 ἐκλιπὼν Νικόλαος Ι. Καρόλου ἀφῆκεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν, ἵνα ἐκ τῶν τόκων αὐτοῦ συσταθῆ τριετῆς κύκλος ἐπωνύμων βραβείων ἀναφερομένων εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀρετὴν καὶ εὐποιίαν ὡς καὶ εἰς μελέτας ἀκριβῶς ὀριζομένων ἐπιστημονικῶν κλάδων. Τῶν βραβείων τούτων, ἕξ τὸν ἀριθμὸν, δύο μὲν συνδέονται πρὸς τὴν Μακεδονίαν, τέσσαρα δὲ πρὸς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα.

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν αἰσθάνεται βαθεῖαν εὐλάβειαν καὶ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν μνήμην τῶν δύο τούτων ἐθνικῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἐκδηλώσαντες ἐμπράκτως

τὴν πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας πίστιν αὐτῶν καὶ ἐμπιστοσύνην οὐχὶ μόνον ὕλικῶς ἐνίσχυσαν τοὺς πόρους τῆς Ἀκαδημίας, ἀλλὰ καὶ σημαντικῶς ἐπηύξησαν τὸ ἤδη μέγα ἠθικὸν κεφάλαιον τοῦ καθιδρυμάτος τούτου καὶ ἔδειξαν πρὸς τὸ ἔθνος τίνες εἶναι οἱ παράγοντες τῆς ἐδραίας αὐτοῦ σταδιοδρομίας ἥτοι ἡ μετ' ἐπιστήμης καλλιέργεια τοῦ πνεύματος καὶ ἡ ἄσκησις τῆς κοινωνικῆς ἀρετῆς.

Τούτων καὶ τῶν ἄλλων εὐεργειῶν τῶν πνευματικῶν καθιδρυμάτων ὁ πόθος εἶναι ὅπως ἡ τεκτονικὴ συγκρότησις τῆς διανοίας καὶ ἡ ἠθικὴ διάπλασις τῆς ψυχῆς διαδοθῶσιν εἰς ὅσον εἶναι δυνατὸν εὐρύτατα στρώματα τοῦ ἔθνους, ἵνα τὸ κατὰ λόγον πράττειν ἀποβῆ θεμέλιον τῆς διανοητικῆς καὶ ἠθικῆς ὑποστάσεως τοῦ συνόλου, ὅτε καὶ μόνον δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ κοινωνικὴ πειθαρχία καὶ τάξις.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἀκαδημία ἐξαίρετως χαίρει ὁσάκις βλέπει ὅτι διαδίδεται ἡ πίστις εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιστημονικῆς καλλιεργείας τῆς διανοίας καὶ καθίσταται αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη, ὅπως τὸν δρόμον τοῦ ἔθνους φωτίζη ὁ ἠθικῶς καὶ ἐπιστημονικῶς ὀπλισμένος νοῦς, τὸ καθαρῆριον πῦρ κατὰ τοῦ ψυχοφθόρου ἔρασιπνευσμοῦ ἐν τῷ βίῳ, τῷ τε ἰδιωτικῷ καὶ τῷ δημοσίῳ, καὶ κατὰ τοῦ ἐκμανέντος ὕλιστικοῦ ἀτομικοῦ τοῦ ἐπαπειλοῦντος ὀλοσχερῆ ἐξόντωσιν παντὸς ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Εἶναι δὲ αὐτονόητον ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ Ἀκαδημία εὐρίσκεται καὶ θὰ εὐρίσκηται πάντοτε παρὰ τὸ πλευρὸν παντὸς εὐγενοῦς ἀγῶνος πρὸς διατήρησιν ἀλωβήτων τῶν θεμελίων τοῦ οἰκοδομήματος τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς ἐθνικῆς κοινωνικῆς ὑποστάσεως.

Ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν κινουμένη ἡ διοίκησις δύο Ἑλληνικῶν ἐν Ἀμερικῇ πατριωτικῶν ὀργανώσεων, ἥτοι τῆς *A. H. E. P. A.* καὶ τῆς *G. A. P. A.* ἔθεσεν εὐγενῶς ἑπαθλα χρηματικὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀκαδημίας.

Καὶ ἡ μὲν *A. H. E. P. A.* διεβίβασε πρὸς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τοῦ τότε Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Κ. Κοτζιᾶ τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς δύο βραβεῖα κοινοτήτων, αἱ ὁποῖα ἤθελον παρουσιάσει ἔργα ἐξυγιαντικὰ ἀναδασώσεως καὶ ἀποξηράνσεως διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Ἡ δὲ «Ἑλληνοαμερικανικὴ προοδευτικὴ ἀδελφότης» (*G. A. P. A.*) ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν διὰ τοῦ Προεδρείου τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκδρομῆς τῆς ἀδελφότητος δραχμὰς δέκα πέντε χιλιάδας, ἵνα χρησιμεύσωσιν αὐταὶ διὰ τρία βραβεῖα μελετῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν βιομηχανίαν καὶ τὴν ἐπιστήμην καθ' ὅλου κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἀκαδημίας.

Καὶ πρὸς τοὺς φιλογενεῖς τούτους ἀθλοθέτας, οἱ ὁποῖοι ζῶντες ἐντὸς τοῦ θερμοτρογῶ περιβάλλοντος τοῦ εὐγενοῦς Βορειοαμερικανικοῦ λαοῦ δὲν λησμονοῦσι ποτὲ τὴν πατρίδα, ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει ἐγκάρδιον πατριωτικὸν χαιρετισμόν, σύμβολον

τῆς ὑπερηφανείας, μεθ' ἧς ἡ Ἑλληνικὴ Πατρις παρακολουθεῖ τὴν δραῖσιν τῶν ἀξίων αὐτῆς τέκνων ἐν τῇ ξένη.

ᾠσαύτως εὐγνωμότως ἀναφέρει ἡ Ἀκαδημία τὴν ἐπὶ τῆς Ἑποικίαις Ἐπιτροπῆς Ἀντωνίου Μπενάκη ἀπόφασιν τοῦ Ἑποικίου τῆς Γεωργίας, ὅπως διατεθῶσιν ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν τῶν ἐτῶν 1936-37 καὶ 1937-38 ἀνά πενήτην χιλιάδας δραχμῶν διὰ βραβεῖα ἀποβλέποντα εἰς τὴν προστασίαν καὶ τὴν βελτίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ δάσους, ἀπονεμηθῆσόμενα δὲ διὰ τῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ Ἀκαδημία προθυμότητά θὰ συνεργασθῆ ἐν τῇ κατευθύνσει ταύτῃ μετὰ τοῦ Ἑποικίου τῆς Γεωργίας καὶ θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἐπιτύχῃ ὁ γενναῖος σκοπὸς αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἀποβλέπει εἰς σημαντικὸν παράγοντα τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινοῦς προθυμίας ἐδέχθη ἡ Ἀκαδημία καὶ τὴν νέαν ἀθλοθεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καθορισαντος, ὅπως διὰ βραβεῖου αὐτοῦ ἐκ δέκα χιλιάδων ἢ κατανεμομένου τοῦ ποσοῦ τούτου διὰ βραβείων ἀπονεμομένων εἰς Κοινότητας ἢ Δήμους βραβευθῆ ὁ ἐξαιρετικὸς τούτων ζῆλος περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τουριστικῶν ἔργων.

Ἡ Ἀκαδημία θὰ συντελέσῃ εὐχαρίστως, ὅπως ἡ εὔστοχος αὕτη σκέψις τοῦ ἄλλοτε Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ νῦν Ἑποικίου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἀποβῆ καρποφόρος ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου κεφαλαίου.

Πρὶν εἰσελθῶμεν εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας εὐχαρίστως ἀναφέρομεν ὅτι ἡ Ὀλομέλεια συμφώνως πρὸς τὴν ἐκ τοῦ Ὁργανικοῦ νόμου τοῦ Ἰδρύματος τεταγμένην διαδικασίαν ἐξέλεξε δύο τακτικά καὶ ἐν προσέδρῳ μέλος ἦτοι τοὺς κυρίους Κυριακὸν Βαμβαρόεσον καὶ Κωνσταντῖνον Δημητριάδην καὶ τὸν κ. Παναγιώτην Ζερβόν, ἄνδρας διαπρεπεῖς ἐν τῇ εἰδικότητι αὐτῶν καὶ πολυτίμους συνεργάτας ἐν τῷ νέῳ τούτῳ περιβάλλοντι κοινῶν ἐθνικῶν προσπαθειῶν.

Τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1936 συντελεσθὲν ἐπιστημονικὸν ἔργον τῆς Ἀκαδημίας εἶναι κατατεθειμένον εἰς τε τα τακτικά περιοδικὰ δημοσιεύματα αὐτῆς ἦτοι τὰ Πρακτικά καὶ τὰς Πραγματείας, ὡς καὶ εἰς ἄλλας ἐκδόσεις τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀνακοινώσεις ἐπιστημονικαὶ ἐγένοντο ἐν ὄλῳ 69 ἐξ ὧν 24 μὲν προέρχονται ἐξ ἡμετέρων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ προσέδρων μελῶν, 43 δὲ ἐγένοντο δι' αὐτῶν, δύο δὲ ὑπὸ ξένου ἐταίρου καὶ ἀντεπιστέλλοντος μέλους.

Ἐκ τῶν δημοσιευμάτων τῆς Ἀκαδημίας συμπληροῦται μετ' οὐ πολὺν ὁ τόμος τῶν Πρακτικῶν διὰ τὸ ἔτος 1936, τῶν δὲ Πραγματειῶν ἐκνκλοφό-

ρησαν κατά τὸ διαρρηθεῖσαν ἔτος τρεῖς τόμοι περιέχοντες πραγματείας τῶν κ. *I. Πολίτου*, Ἐμ. Ἐμμανουήλ, *Εὐδαγγ. Μπρίκα*, *Adolf Wilhelm*, *Παναγιώτου Ζέπου*, *A. Μπαλάνου*, *Χρ. Ἀναλογίδου*, *Σπυρ. Δουτᾶ* καὶ *Βλ. Βλασοπούλου*. Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκεται ὁ ἕκτος τόμος.

Τῶν *Μνημείων* τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τεῦχος τοῦ δευτέρου τόμου ἐκ σελίδων 332, περιέχον συνέχειαν τῶν ἐκ τοῦ Ἀρχείου τῆς Βενετίας δημοσιευομένων Κρητικῶν ἐγγράφων καὶ δὴ Θεσπίσματα τῆς Βενετικῆς Γερουσίας τῶν ἐτῶν 1281 μέχρι 1385, ἐπιμελεία καὶ πάλιν τοῦ κ. *Σπυρίδωνος Μ. Θεοτόκη*, δαπάνη δὲ τῆς κυρίας Ἑλένης Ἐλ. Βενιζέλου.

Ὑπὸ ἐκτύπωσιν εὐρίσκεται τὸ δεύτερον τεῦχος τοῦ αὐτοῦ τόμου.

Τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς νέας Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ δευτέρου τόμου.

Τὴν διεθνή ἐπιστημονικὴν εὐμένειαν τὴν ἐκδηλωθεῖσαν καὶ ἄλλως δι' ἐπιστημονικῶν βιβλιοκρισιῶν προσεπεκύρωσε πρὸ τινῶν μηνῶν καὶ ἡ ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις Ἐταιρείας πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σπουδῶν γενομένη εἰς τὸ ἔργον ἀπονομὴ τοῦ Ζαπλείου βραβείου, ἡ ὁποία σημαντικὸν τίτλον προσθέτει εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο.

Ἐν τῇ σειρᾷ τῆς ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐκδιδομένης Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης ἐξεδόθη ὁ τρίτος τόμος περιέχων τοῦ Πλουτάρχου τὸ Συμπόσιον τῶν ἐπιτάσοφῶν κατ' ἔκδοσιν καὶ ἐρμηνείαν τοῦ κ. Ἐμμανουήλ *Λαυίδ*.

Μετ' οὐ πολὺν συμπληροῦται καὶ ἡ ἔκδοσις τοῦ περὶ Ποητικῆς ἔργου τοῦ Ἀριστοτέλους κατ' ἔκδοσιν *Μενάρδου-Συκουτρίῃ*.

Ἡ προπαρασκευὴ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἀπάντων τοῦ *Διονυσίου Σολωμοῦ* περιέλαβε κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν ἐν Ζακύνθῳ καὶ Κερκύρα μακροτέραν πως διαμονὴν καὶ ἔρευναν τοῦ κ. *N. Τωμαδάκη*, ὅστις ἐκτὸς ἀρνήσεών τινῶν, εὔρεν ἄλλως πρόθυμον ἀρωγὴν καὶ ἠδυνήθη νὰ διεξαγάγῃ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐπὶ σημαντικῇ ὠφελείᾳ τῆς παρασκευαζομένης ἐκδόσεως τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας ἐπλουτίσθη διὰ δωρεῶν καὶ ἀνταλλαγῶν κατὰ ἑπτακοσίους τριάκοντα τόμους, προερχομένους, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ δημοσιευμάτων τῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἐπιστημονικῶν Ἐταιρειῶν τοῦ τε παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, μέλλει δὲ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἀποβῇ σπουδαιότατον ἐφόδιον τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικῶν μελετῶν, ἅτε συγκεντροῦσα μόνη αὐτὴ τὰ πλεῖστα δημοσιεύματα τῶν Ἀκαδημιῶν τοῦ κόσμου.

Τὸ ἔργον τῶν προσηρητημένων εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ἐπιστημονικῶν Ἀρχείων κατὰ τὸ ἔτος 1936 ὑπῆρξε τὸ ἑξῆς:

Α. Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Γλώσσης ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ δευτέρου τόμου, ἐξετυπώθησαν δὲ μέχρι τοῦδε 34 τυπογραφικὰ φύλλα, τῶν ὁποίων ἡ ἀρτία παρασκευὴ ἀπὸ τε συντακτικῆς καὶ ἀπὸ τυπογραφικῆς ἀπόψεως ἀπῆλθε συντόνον τὴν προσοχὴν τοῦ τε Διευθυντοῦ καὶ τῶν συντακτῶν καὶ κόπους, τοὺς ὁποίους δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσι μόνον, ὅσοι ἔχουσι πείραν τῶν τοιούτων ἐργασιῶν.

Παρὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην τὸ προσωπικὸν τοῦ Λεξικοῦ ἠσχολήθη περὶ τὴν μελέτην καὶ συμπλήρωσιν τῶν σειρῶν, αἱ ὁποῖαι ἀκολουθοῦσι.

Παρὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἐκτύπωσιν ἐξηκολούθησε καὶ ἡ ἀποδελτίωσις ἐντύπων καὶ χειρογράφων, ἐπεκταθεῖσα καὶ εἰς κείμενα μεσαιωνικὰ δημόδους μορφῆς. Τὰ ἀποδελτιωθέντα χειρόγραφα ἦσαν ὀκτώ, τὰ δὲ ἐντυπα περὶ τὰ εἰκοσιν ὀκτώ, τὰ ὅποια λεπτομερῶς ἀναγράφονται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Διευθυντοῦ κ. Παπαδοπούλου.

Ἐπιστημονικαὶ ἀποστολαὶ πρὸς συναγωγὴν γλωσσικοῦ ὕλικου καὶ μελέτην γλωσσικῶν φαινομένων καὶ φωνητικῶν ζητημάτων πρὸς συμπλήρωσιν καὶ πλουτισμὸν τοῦ Ἀρχείου τοῦ Λεξικοῦ ἐγένοντο μία μὲν εἰς Πιερίαν τοῦ κ. Κουρμούλη, ἄλλη τοῦ κ. Ἰω. Πούλου εἰς τὴν Ἀργολίδα, τρίτη εἰς τὴν Ἀράχοβαν, Δεσφίναν καὶ Λίστομον τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος τοῦ κ. Α. Γεωργακᾶ καὶ τετάρτη τοῦ κ. Β. Φάβη εἰς Λεῦκες τῆς Πάρον.

Ἡ ἀνασύνταξις τοῦ ἀρχείου ἐξηκολούθησεν ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν κατάταξιν τοῦ νέου ὕλικου, οὗτω δὲ εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ὑπάρχωσιν ἀντὶ πολλαπλῶν μόνον δύο ἀρχεῖα ὥστε νὰ διευκολυνθῇ κατὰ πολὺ ἡ ἐργασία.

Ἡ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ἐπλουτίσθη δι' ὀκτὼ χειρογράφων τῆς Γλωσσικῆς Ἐταιρείας ἐκ δωρεᾶς ταύτης καὶ διὰ διαφόρων εἰδικῶν ἐντύπων βιβλίων ἐκ δωρεᾶς τῶν συγγραφέων, πρὸς οὓς πάντας ἀπευθύνονται καὶ ἐντεῦθεν θερμομαὶ εὐχαρισταί.

Οὕτως βραδέως μὲν διὰ τὴν φύσιν τῆς ἐργασίας, ἀλλ' ἀσφαλῶς προβαίνει ἡ ἐπεξεργασία τῆς ὕλης καὶ ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ, ἔργου, τὸ ὁποῖον καὶ νῦν ἀκούει ἐπαίνους καὶ τιμᾶται διὰ βραβείων καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ ἔχη βεβαίως ἀξίαν τὴν συνέχειαν.

Β. Τὸ δεύτερον ἐπιστημονικὸν παρῶρτημα τῆς Ἀκαδημίας, τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ ἀπολέσῃ μετὰ μακροτάτην ἀσθένειαν τὸν ἀπὸ τινων ἑτῶν Διευθυντὴν αὐτοῦ Πέτρον Φουρζίκην, ὁ ὁποῖος μετὰ μεγάλης φιλοπονίας εἶχεν ἀφοσιωθῆ εἰς αὐτὸ καὶ κατέβαλε ἀπύτους προσπάθειας, ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἡ Ἀκαδημία ἠσθάνθη βαθεῖαν θλίψιν διὰ τὴν

ἀπώλειαν ταύτην, ἀλλὰ τὴν θλίψιν αὐτῆς μειριάζει τὸ γεγονός ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου οὐχὶ μόνον δὲν ἐκλονίσθη ἐκ τοῦ θανάτου τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύθη διὰ τῆς προσλήψεως ὡς διευθυντοῦ τοῦ καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Μέγα, ἀνδρὸς εἰδικῶς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ σπουδάσαντος τὴν Λαογραφίαν καὶ δι' εἰδικῶν λαογραφικῶν πραγματειῶν προαγαγόντος τὸν ἐπιστημονικὸν τοῦτον κλάδον, γινώσκοντος δὲ τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον ἀπὸ πλειόνων ἐτῶν καὶ ἰδίᾳ ἀφ' οὗτου εἰργάζετο ἐν αὐτῷ ὡς ἔκτακτος ὑπάλληλος. Ἔχομεν πεποιθήσιν ὅτι θὰ παραχθῆ ἑδραία εἰς τὸ ἐξῆς ἢ ἐπιστημονικὴ πορεία τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου, ὥστε νὰ ἀνταποκριθῆ τοῦτο καὶ πρὸς τὰς ἐθνικὰς καὶ πρὸς τὰς διεθνεῖς ἀξιώσεις, δεδομένου ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Λαογραφία προσελκύει ὄλως ἰδιαίτερος τὸ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας χώρας ἐπιστημονικὸν ἐνδιαφέρον.

Ἀλλὰ τὴν ἀποστολὴν ταύτην δὲν θὰ δυνηθῆ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ Λαογραφικὸν Ἀρχεῖον, ἐὰν δὲν ἔχη ἀνάλογον καὶ κατὰ ποσὸν καὶ κατὰ ποιόν, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τοῦτο, προσωπικόν.

Τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐργατῶν, ἐπομένως δὲ καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τοῦ Ἀρχείου παραγωγῆς ἐλπίζομεν ὅτι αἰσθητῶς θὰ ἀναπληρώσῃ ἢ μετὰ πρότασιν τῆς Ἀκαδημίας εὐμενῶς ληφθεῖσα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως νομοθετικὴ πρόνοια ἀποσπάσεως εἰς τὴν Ἀκαδημίαν εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν, δυναμένων νὰ βοηθήσωσι τὸ ἔργον τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχείων τῆς Ἀκαδημίας.

Εἴμεθα εὐγνώμονες εἰς τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, διότι προθύμως ἀπεδέχθη τὴν πρότασιν τῆς Ἀκαδημίας, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θὰ εὐνοήσῃ τὸ ἔργον τοῦτο τῶν Ἀρχείων.

Ἡ Ἀκαδημία ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου προτέτεινεν ἤδη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὴν ἀπόσπασιν δύο εἰδικῶς ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευθέντων καὶ διδακτόρων τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου λειτουργῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδύσεως.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Λαογραφικοῦ Ἀρχείου.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1936 συντελεσθεῖσαν ἐν αὐτῷ ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, ὁ Διευθυντῆς κ. Μέγας ἀναφέρει τὰ ἐξῆς :

Ἐξηκολούθησεν ἡ σύνταξις τοῦ ἐπιστημονικοῦ καταλόγου τῶν ἐλληνικῶν παραμυθίων κατὰ τὸ διεθνῶς κρατοῦν σήμερον σύστημα *Aarne - Thompson*, περιεχόμενα εἰς δέκα διάφορα δημοσιεύματα ἡμέτερα καὶ ξένα ὡς καὶ εἰς ἐν χειρόγραφον ἀνέκδοτον τοῦ Ἀρχείου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ ὑπ' ἀριθ. 395.

Ὡσαύτως ἠσχολήθη ὁ Διευθυντῆς εἰς τὴν ὀριστικὴν κατὰ κατηγορίας ταξινομήσιν τῆς εἰς τὰς παραδόσεις καὶ τὴν λατρείαν ἀναφερομένης ὕλης τοῦ Ἀρχείου πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπιστημονικῶς ἐργαζομένων, προέβη δὲ εἰς τὸν καταρτισμὸν

βιβλιογραφικοῦ καταλόγου τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ὡς καὶ καταλόγου τῶν μέχρι τοῦδε σταχυολογηθέντων καὶ ἀποδελιωθέντων ἐντύπων λαογραφικοῦ περιεχομένου. Παρὰ ταῦτα συνέταξε διάγραμμα ὀργανώσεως τῆς ἐργασίας τοῦ Ἀρχείου, τῆς τε συλλογικῆς καὶ τῆς δημοσιευτικῆς.

Ὁ ταξινομὸς τοῦ Ἀρχείου κ. Γ. Ν. Πολίτης ἠσχολήθη περὶ τὴν ταξινόμησιν τῶν δημοτικῶν ἄσμάτων καὶ ἰδίᾳ τῶν ποιμενικῶν, τῆς ξενιτείας καὶ ἐν μέρει τῶν ἐρωτικῶν, πρὸς δὲ τούτοις περὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ταξινομήσεως τῶν ἄσμάτων συλλογῶν τινων ὡς καὶ περὶ τὴν κατάταξιν τῶν περιεχομένων εἰς βιβλία τινὰ δημοτικῶν ἄσμάτων, περαιτέρω δὲ καὶ εἰς τὴν ταξινόμησιν ὕβρεων, ὕβριστικῶν λέξεων καὶ καταρῶν.

Ἡ εἰδικὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ἀρχείου ἐπλουτίσθη δι' ἑκατὸν ἑξ βιβλίων καὶ φυλλαδίων, προερχομένων ἐκ δωρεᾶς καὶ ἐξ ἀγορᾶς, ἐπισχυομένη δὲ συστηματικῶς καὶ ἐν τῷ μέλλοντι θέλει ἀποβῆ, ὡς ὀφείλει, στήριγμα τῆς ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς λαογραφίας, ἵνα δυναθῇ αὕτη νὰ τηρήσῃ καὶ προαγάγῃ ἀξίως τὴν ἐν τῇ διεθνῇ ἐπιστήμῃ θέσιν αὐτῆς.

Γ. Τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ἀπασχόλησε κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος κυρίως ἢ πρὸς ἔκδοσιν παρασκευῆ τῆς συνταχθείσης ὕλης καὶ ἡ διαγραφή τοῦ συστήματος δημοσιεύσεως, ἵνα αὕτη ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἐπιστήμην.

Ἐν συνεργασίᾳ τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀρχείου μετὰ τῆς Διευθύνσεως αὐτοῦ ἀπεφασίσθη, ὅπως προκρινθῇ μικτὸν σύστημα μεταξὺ ἀδστηρῶς εἰδογραφικῆς ταξινόμήσεως τῆς ὕλης καὶ ἀδστηρῶς παρατακτικῆς παραθέσεως τῶν νομικῶν χωρίων ἧτοι θὰ ἀναγράφονται μὲν κατὰ σειρὰν τὰ χωρία, ἐν τέλει δὲ θὰ συνάπτηται συστηματικὴ εἰδογραφικὴ ἀναγραφή τῶν κεφαλαίων τοῦ δικαίου ἐν σχέσει πρὸς τὰ προσηγηθέντα χωρία, τὰ ὁποῖα συχνάκις ἀναφέρονται εἰς πλείονα θέματα δικαίου, θὰ ἐπέβαλλον δὲ ἄλλως ἐπαναλήψεις.

Οὕτως ἐλπίζομεν ὅτι θὰ δυναθῶμεν προσεχέστατα νὰ δημοσιεύσωμεν τὸν πρῶτον τόμον τοῦ *Corpus iuris byzantini ex fontibus non iuridicis*.

Παρὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην τὸ ἐλάχιστον προσωπικὸν τοῦ Ἀρχείου—τὸ ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς γραφέως ἀποτελούμενον—προέβη καὶ εἰς ἀποδελτίωσιν καὶ εἰς συνθετικὰς ταξινόμήσεις κειμένων τῆς Ἰσαυρικῆς περιόδου ἐκ τῆς Πατρολογίας τοῦ *Migne*, ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς Βόννης καὶ ἐκ κειμένων ἀγιολογικῶν.

Ἔχομεν πᾶσαν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐπίμονοι προσπάθειαι τοῦ τε Διευθυντοῦ κ. Τορνιρίτου καὶ τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ὀργάνωσιν καὶ καρποφόρον ἐργασίαν τοῦ Ἀρχείου τοῦ Δικαίου θὰ καταστῶσιν εὐρύτερον αἰσθητά, ὅταν παρουσιασθῇ ὁ πρῶτος ἐπιστημονικὸς καρπὸς τῆς ἐργασίας ταύτης.

Α. Τὸ Μεσαιωνικὸν Ἀρχεῖον ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος τὴν ἀποδελτίωσιν κειμένων πεζῶν καὶ ἐμμέτρων τῶν χρόνων τῶν ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, κατεγράφησαν δὲ οὐχὶ μόνον λέξεις μεσαιωνικαὶ ἀλλὰ καὶ τύποι ἰδιάζοντες καὶ ἀξιοσημείωτα γραμματικὰ φαινόμενα καὶ Κύρια ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα, καὶ τοπωνύμια κ. ἄ. Πάντα ταῦτα ἐταξινομήθησαν ἀλφαβητικῶς εἰς τὰ δύο ἀρχεῖα, τὸ τῶν λέξεων καὶ τὸ τῶν κυρίων ὀνομάτων, ἐπωνύμων καὶ τοπωνυμίων ὡς καὶ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν γραμματικῶν φαινομένων.

Τὰ ἀποδελιωθέντα κατὰ τὸ 1936 βιβλία ἀνῆλθον εἰς δέκα τρία.

Εἰς ἀναπλήρωσιν ἀπελθόντος εἰς ἐκπαιδευτικὴν ἄδειαν συντάκτου τοῦ Ἀρχείου προσελήφθη κατόπιν διαγωνισμοῦ ὁ πρῶτος ἐπιτυχῶν πτυχιούχος τῆς Φιλολογίας κ. Σβορώνος.

Ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκτελουμένη ἀπὸ τινων ἐτῶν γενναϊότητι χορηγία τοῦ κ. Π. Ζ. Ἀριστόφρονος καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ Ἰωάννας, ἐπεβεβαίωσε τὴν ὑπαρξιν προϊστορικοῦ συνοικισμοῦ παρὰ τὸν χῶρον τοῦ Γυμνασίου. Μολονότι δὲ δὲν ἦτο ἐκτεταμένη ἢ ἔρρευα, ἐν τούτοις ἢ διαπίστωσις αὕτη ἔχει ἰδίαν σημασίαν, διότι καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ χῶρος τῆς ἀρχαίας Ἀκαδημίας, ὅστις ἐλαμπρύνθη ἐκ τῆς ἰδρύσεως τῆς Πλατωνικῆς Σχολῆς, εἶχεν ἤδη καὶ προηγουμένην ἱστορίαν καὶ προϊστορίαν, ἢ ὅποια κατοπτρίζεται ἐν τῇ περὶ τοῦ Ἀκαδήμιου παραδόσει καὶ ἐν τῇ γενεαλογίᾳ αὐτοῦ.

Ῥσαύτως ἀνεκαλύφθη ἡ ΝΑ γωνία τοῦ περιβόλου τῶν ἐν τῷ χώρῳ ἰδρυμάτων.

Πρὸς τούτοις ἀνεσκάφησαν θεμελιώσεις οἰκοδομήματος ἐκτεταμένου παρέχοντος τὸ διάγραμμα προτύλου.

Ἄξια λόγου εἶναι ἢ εὔρεσις κεφαλῆς ὑπερφυσικοῦ μεγέθους, παριστώσης ἄνδρα πωγωνοφόρον, πιθανώτατα τὸν Διόνυσον, ἐκ πώρου λίθου, τέχνης δὲ ἀρχαϊκῆς. Ἡ κεφαλὴ εὔρεθη κατὰ τὴν ἀνόρουξιν θεμελίων οἰκίας τινός, εἶναι δὲ πιθανώτατον ὅτι ἀνήκει εἰς μνημεῖον ἐκ τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ἀνιδρυμένων.

Ἡ ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκαδημίας προβαίνει ἀτυχῶς βραδέως, διότι ἔχει νὰ ἀντιπάλαιση πρὸς ἐμπόδια, τῶν ὁποίων πάντες εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν ἐκκαθάρισιν. Ἡ ἐκκαθάρισις αὕτη δὲν εἶναι ἀκατόρθωτος, συντελουμένη δὲ θὰ διενκολύνῃ ἔργον, τοῦ ὁποίου ἢ σημασία προσέλαβεν ἤδη διεθνῆ χαρακτῆρα. Ἀρχεῖ νὰ ὑπομνήσω κοινὸν διάβημα τῶν ἐν Ἀθήναις ξένων ἀρχαιολογικῶν σχολῶν ἐγγράφως καὶ δὴ θερμοτάτα κηρυχθεισῶν ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν αὐτοῦ σημασίαν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς παγκοσμίου ἐπιστήμης.

Πόσον δὲ ζωηρὸν εἶναι τὸ διεθνὲς ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς ταχείας ἀνασκαφῆς τοῦ

ιερού χώρου τῆς Πλατωνικῆς Ἀκαδημίας, ἐκφαίνεται καὶ ἐκ τῆς ἐντόνου ἀγανακτισέως, τὴν ὁποίαν νεωστὶ ἐκφράζει διαπρεπὴς Γερμανὸς ἀρχαιολόγος ἐν τῷ ἐπισημοτάτῳ ἀρχαιολογικῷ περιοδικῷ τῆς πατρίδος αὐτοῦ, διαμαρτυρούμενος, διότι ἡ ἀνασκαφὴ αὕτη προσκόπτει.

Ἔχομεν πεποίθησιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ καταβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς πραγμάτωσιν διεθνοῦς πόθου, ὅστις εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐθνικὸς τίτλος.

Τὸ ἐν ἔτει 1935 ἰδρυθὲν ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ Ταμεῖον ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐδέχθη καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὴν ἐκ 30000 δραχμῶν συμβολὴν τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐπεκούρησε δὲ εἰς τρεῖς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας.

Ὁ συναδέλφος κ. Ἰωακείμογλου ἐχρησιμοποίησε μέρος τῆς παρασχεθείσης χορηγίας πρὸς ἔρευναν τῆς περιεκτικότητος τοῦ ἐν Ἀθήναις πωλουμένου γάλακτος εἰς βιταμίνας Α, Β καὶ Δ, ὑπολείπεται δὲ ἡ ἔρευνα ὡς πρὸς τὴν βιταμίνην Γ, μέλλουσα νὰ ἐκτελεσθῇ μετ' ἄλλων συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ συναδέλφου κ. Λοντᾶ ἐξετέλεσε βιοχημικὰς ἐρεῦνας ἐν τῷ Φυσιολογείῳ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁ κ. Βλάσιος Βλασόπουλος ὅστις διὰ τῆς χρηματικῆς ἀρωγῆς τῆς Ἀκαδημίας διευκολύνθη εἰς τὴν παρασκευὴν ὀργανικῶν ἐνώσεων, ἕνδεκα τὸν ἀριθμὸν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν χρησίμων διὰ τὰς ἐρεῦνας αὐτοῦ οὐσιῶν, δι' ὧν ἐγένοντο πειράματα ἐπὶ ζώων μέλλοντα νὰ ἐξακολουθήσωσι καὶ κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ὅτε καὶ θὰ ἀνακοινωθῶσι τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν.

Ἐνίσχυσις ἐκ τοῦ ταμείου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν ἐχορηγήθη καὶ εἰς τὸν ὕφυγητὴν τῆς φυσικῆς κ. Καίσαρα Ἀλεξόπουλον, ὅστις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ συναδέλφου κ. Ζέγγελη προμηθευθεὶς καὶ τὰ κατάλληλα ὄργανα, κατασκευάσας δὲ ὁ ἴδιος καὶ πολυσύνθετον συσκευὴν ἠσχολήθη περὶ τὴν μελέτην τῶν κοσμικῶν ἀκτίνων καὶ περὶ τὴν ἔρευναν τοῦ ἀπορροφητοῦ τῶν ἀκτίνων τούτων ὑπὸ διαφόρων μετάλλων. Τὸ πρῶτον μέρος τῶν πορισμάτων τῆς ἐρέυνης τὸ ἀφορῶν τὸν σίδηρον ἀνεκοινώθη ἤδη εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον. Αἱ ἐρευναι θὰ συνεχισθῶσιν καὶ ὡς πρὸς ἄλλα μέταλλα.

Ἡ Ἀκαδημία ἐφαρμόζουσα τὴν διαθήκην τῆς ἀειμνήστου μεγάλης εὐεργέτιδος αὐτῆς Οὐρανίας Κωνσταντινίδου προεκήρυξε καὶ διεξήγαγε διὰ πρῶτην φορὰν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος διαγωνισμόν πρὸς ἀποστολὴν εἰς Γαλίαν ἢ Ἰταλίαν, κατὰ τὸν ὀρισμὸν τῆς διαθήκης, ἐνὸς ζωγράφου καὶ ἐνὸς γλύπτου, ἵνα οὗτοι ἐπὶ τριετίαν ἐπιδοθῶσιν εἰς εἰδικὰς σπουδὰς ὁ μὲν εἷς τῆς διακοσμητικῆς ζωγραφικῆς καὶ δὴ τῆς ψηφιδωτῆς διακοσμίσεως, ὁ δὲ ἄλλος τῆς διακοσμητικῆς πλαστικῆς καὶ ἰδίᾳ τῆς χαρακτικῆς καὶ μεταλλοπλαστικῆς.

Ἡ Ἀκαδημία προνοοῦσα περὶ τῆς μελλούσης ἁρμονικῆς ἀναπτύξεως τῶν δύο τούτων καλῶν τεχνῶν ἤτοι τῆς πλαστικῆς καὶ τῆς ζωγραφικῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ ἐσκέφθη ὅτι θὰ ἦτο λυσιτελέστατον πρὸς τοῦτο, ὅπως διὰ τῶν πόρων τοῦ μεγάλου τούτου καὶ πολυτίμου ἐθνικοῦ ὄντως κληροδοτήματος τῆς Οὐρανίας Κωνσταντινίδου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διαθήκης αὐτῆς παρασκευασθῶσιν εἰδικώτεροι καλλιτέχναι, μέλλοντες νὰ συμπληρώσωσι τὸν καλλιτεχνικὸν βίον τῆς χώρας, ἀποφενχθῆ δὲ οὕτω ἢ ὑπερπλήρωσις τῆς νέας Ἑλληνικῆς καλλιτεχνίας διὰ ταυτοσήμων καλλιτεχνικῶν κατευθύνσεων, ἕως οὔ καὶ πάλιν διαπιστωθῆ ἡ ἀνάγκη σπουδῆς τῆς γενικωτέρας μορφῆς τῶν κλάδων τούτων.

Κατὰ τοιοῦτο σύστημα χρησιμοποιοῦντες τὸ κληροδοτήμα Κωνσταντινίδου ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν καὶ τὸν ἐθνικὸν καλλιτεχνικὸν βίον καὶ αὐτοὺς τοὺς Ἑλληνας καλλιτέχναις, ὥστε ἡ θέλησις τῆς Οὐρανίας Κωνσταντινίδου νὰ ἀποβῆ ἀληθῆς εὐλογία.

Κατὰ τὸν διεξαχθέντα πρῶτον διαγωνισμὸν προεκρίθησαν ἐκ μὲν τῶν γλυπτῶν ὁ κ. Ἀθανάσιος Δημητριάδης, ἐκ δὲ τῶν ζωγράφων ὁ κ. Ἰωάννης Μόραλις.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Καλῶν Τεχνῶν, ἣ ὁποία ἐξαιρέτως ἐβοήθησε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ εὐκρινῶς συνειργάσθη διὰ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ, ἡ Ἀκαδημία ἀπευθύνει ἐνθέρμους εὐχαριστίας.

ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΑΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

Ἡ διὰ βραβείων καὶ ἐπαίνων ἠθικὴ καὶ χρηματικὴ ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας ἐνίσχυσις, ἣ ὁποία κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν σημαντικὰ ἀπέφερε μέχρι τοῦδε ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἐθνικοῦ βίου, ὑπῆρξε κατὰ τὸ ἔτος 1936 ἡ ἐξῆς :

Μετὰ γνώμην τῆς Α' τάξεως καὶ ἀπόφασιν τῆς ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας ἀπονέμονται.

1. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 13.500 δραχμῶν βραβείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τοῦ προσωρισμένου «διὰ τὸν Ἐλαιουργικὸν συνεταιρισμὸν, ὅστις ἤθελεν ἐπιτύχει τὴν οἰκονομικὴν παρασκευὴν προϊόντων ἀνωτέρας ποιότητος» ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὴν ἐν Ἰτέᾳ Ἐταιρείαν «Τουλιᾶτος, Κουτσολιούτσος καὶ Σία Παρνασσός».

Ἡ Ἐταιρεία αὕτη παρεσκεύασε μὲν ἐλαίας ἀρίστης ποιότητος καὶ κατὰ τοῦτο ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν μίαν ἀξίωσιν τοῦ βραβείου, ἀλλὰ παρέβλεψεν ἐντελῶς τὴν ἄλλην οὐσιώδη ἀπαίτησιν τῆς προκηρῦξεως, τὴν τῆς οἰκονομικῆς παρασκευῆς, ὁρίσασα σχετικῶς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο πρώτης ἀνάγκης ὑπερβολικὴν τιμὴν.

2. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 13.500 δραχμῶν βραβείου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς

Ἑλλάδος τοῦ προωρισμένου «διὰ τὸν γαλακτοκομικὸν ἢ τυροκομικὸν συνεταιρισμὸν, ὅστις ἠθέλην ἐπιτύχει τὴν οἰκονομικὴν παρασκευὴν προϊόντων ἀνωτέρας ποιότητος» ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τοὺς Συνεταιρισμοὺς Τυροκομείων Ἀνωγείων Μυλοποτάμου «Ἀναμόρφωσις» καὶ «Ἰδαῖον Ἀντρον» Πειθύμνης.

Καὶ περὶ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων ἰσχύει ὅ,τι περὶ τοῦ προηγουμένου βραβείου ἐλέχθη, ὅτι δηλ. ἐπέτυχον μὲν τὴν ἀνωτέραν ποιότητα, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ εἶναι οἰκονομικὸν τὸ προϊόν αὐτοῦ ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταγωνισθῇ τελεσφόρως πρὸς τὰ ἔξωθεν εἰσαγόμενα ὁμοειδῆ προϊόντα, ἐναντίον τῶν ὁποίων προασπίζεται διὰ τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ 66% ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

3. Ἀντὶ τοῦ ἐκ 10.000 δραχμῶν βραβείου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας τοῦ προωρισμένου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν σχολικῶν κήπων ἀπονέμονται τρεῖς ἔπαινοι ἦτοι

α) Εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ δημοτικοῦ Σχολείου Παλαιοχωρίου Παρνασσίδος κ. Περ. Ἀντωνίου, διότι εἰς τὸ παράρτημα τοῦ σχολικοῦ κήπου διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν ἀνεπιτύχθησαν περὶ τὰς 7.500 δασικῶν δενδρυλλίων πεύκης κυπαρίσσου, κουκουναριᾶς κ. ἄ.

β) Εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀμπελῶνος Λαρίσης κ. Κ. Σαντιῖκον, διότι διατηρεῖ σχολικὸν κήπον, ἐν τῷ ὁποίῳ πλὴν τοῦ δενδροκομικοῦ καὶ τοῦ ἀνθοκηπουρικοῦ μέρους συντηρεῖ καὶ δασικὸν φυτώριον περιέχον περὶ τὰς 4000 δασικῶν δενδρυλλίων πεύκης, κυπαρίσσου, ἀκακίας κλπ.

γ) Εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Τοπολίων Κισσάμου Κρήτης κ. Ἰω. Χατζηδάκην, διότι διατηρεῖ σχολικὸν κήπον μετὰ δασικῶν δένδρων καὶ διότι διὰ τῆς ἐργασίας τῶν μαθητῶν καὶ διὰ δενδρυλλίων τοῦ σχολικοῦ κήπου ἀνεδάσωσε παρακειμένην ἔκτασιν ὀκτὼ ἕως δέκα στρεμμάτων.

Μετὰ γνώμην τῆς Β^ας τάξεως ἢ ὁλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἀπεφάσισε τὰ ἐξῆς :

1. Ἀντὶ τοῦ ἐξ 9000 δραχμῶν βραβείου Β. Λαμπίκη, τοῦ προωρισμένου διὰ τὸν κάλλιστον ζωγραφικὸν πίνακα τὸν ἔχοντα θέμα ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν κ. Ἐκτορα Δούκαν διὰ τὸν πίνακα αὐτοῦ τὸν παριστῶντα τὸν Μητροπολίτην Ἀγχιάλου Εὐγένιον Καραβίαν παρηγοροῦντα ἄλλους ἱεράρχας μέλλοντας νὰ ἀπαγχονισθῶσι κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ 1821.

Ὡσαύτως ἀπονέμεται ἔπαινος εἰς τὸν κ. Α. Κοκόσην διὰ τὸν μικρὸν πίνακα αὐτοῦ τὸν παριστῶντα τὸν Καφάλην, ὅστις ἐκτελούμενος εἰς μεγαλητέρας διαστάσεις μετὰ πλήρους ἐξεργασίας θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ ἀξιόλογον σύνθεσιν.

2. Τὸ βραβεῖον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐξ 26.000 δραχμῶν τὸ προω-

ρισμένον διὰ τὴν καλλιτέραν Ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν τῶν ἐτῶν 1800 ἕως 1863 κατὰ τὰς ἐν τῇ προκηρῦξει δημοσιευθείσας λεπτομερεῖς ὁδηγίας διεξεδίκησε μία ἐργασία φέρουσα ὡς ψευδώνυμον τὸ ρητὸν «τὸ ζητούμενον ἀλωτὸν».

Τὸ ἔργον τοῦτο ἐξετέλεσε μετ' ἄκρας εὐσυνειδησίας τὴν λεπτομερῆ προκήρυσεν τῆς Ἀκαδημίας καὶ συνεκέντρωσε 7548 ἀριθμοὺς βιβλίων, φυλλαδίων, χαρτῶν καὶ μονοφύλλων ἀκόμη συνταχθέντων καὶ δημοσιευθέντων ὑφ' Ἑλλήνων ἀπὸ τοῦ 1800-1863.

Ἐκτὸς τούτων κατεγράφησαν αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ τῶν αὐτῶν ἐτῶν, τὰ τελευταῖα καὶ μετ' ἀναλύσεως τοῦ περιεχομένου. Ὁ συντάκτης τῆς βιβλιογραφίας ἐγνώρισεν ἐξ αὐτοψίας τὰ $\frac{3}{4}$ τῶν βιβλίων, τὰ δὲ λοιπὰ παρέλαβεν ἐκ τῆς χειρογράφου βιβλιογραφίας τοῦ ἀοιδίμου Στεφάνου Κουμανούδη τῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ Ἱστορικῇ καὶ Ἐθνολογικῇ Ἑταιρείᾳ, καὶ ἐκ τῶν ἐντύπων βιβλιογραφιῶν τοῦ *Legrand*, Βρετοῦ καὶ Σπυρίδωνος Λάμπρου.

Ὁ συγγραφεὺς ἐχρησιμοποίησε σχεδὸν πάσας τὰς ἐν Ἀθήναις δημοσίας βιβλιοθήκας, πλείονας ἀξιολόγους ιδιωτικὰς, συμπληρῶν δὲ τὸ ἤδη ἄξιον πάσης προσοχῆς πόνημα αὐτοῦ διὰ τῆς ἐξετάσεως καὶ ἄλλων ιδιωτικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν βιβλιοθηκῶν θὰ καταστήσῃ αὐτὸ πολυτιμότερον βοήθημα τῶν νεοελληνικῶν ἐρευνῶν. Ἡ βιβλιογραφία αὕτη κατοπτρίζει τὴν ὅλην πνευματικὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην.

Ἡ Ἀκαδημία εἶναι εὐτυχῆς ἀπονέμουσα τὸ βραβεῖον εἰς τὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «τὸ ζητούμενον ἀλωτὸν» συγγραφέα.

(Ἀνοιχθέντος τοῦ φακέλλου ἐγνώσθη ὅτι συγγραφεὺς τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιογραφίας εἶναι ὁ κ. Δ. Γκίνης καὶ ὁ κ. Βαλέριος Μέξας).

Τὸ ἐκ 15000 δραχμῶν βραβεῖον Γάκη Κανδηλώρου τὸ προωρισμένον «διὰ τὸν Ἕλληνα τὸ γένος μουσικὸν συνθέτην μελοδραμάτων, Βυζαντινῶν ἢ Ἑλληνικῶν μελωδιῶν, ὅστις διέπρωπε παρ' ἡμῶν ἢ εἰς τὴν ξένην καὶ συνέτεινε διὰ τῶν ἔργων καὶ τῆς δράσεως αὐτοῦ καθ' ὅλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς Μουσικῆς» προσεῖλκυσεν ἕνα μόνον ἀπαιτητὴν, ὅστις ὅμως δὲν ὑπεβλήθη εἰς κρίσιν, διότι τὸ ἔργον αὐτοῦ δὲν προσηρμόζετο πρὸς τὴν προκήρυσιν.

Μετὰ γνώμην τῆς Γ' τάξεως ἢ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἀπεφάσισεν ὡς ἐξῆς :

1. Τὸ ἐκ 10000 δραχμῶν βραβεῖον Ἀθηναῶν Σταθάτου τὸ προωρισμένον διὰ τὴν καλλιτέραν μελέτην περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς ἀλιείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἰχθυηρῶν γλυκέων ὑδάτων «τῆς Ἑλλάδος» προσεῖλκυσεν ἕνα ἀπαιτητὴν ὑποβάλοντα μελέτην ὑπὸ ψευδώνυμον «Σπεῦδε βραδέως».

Ἡ μελέτη αὕτη δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ βραβεῖου,

ἀλλ' ἵνα ἐνθαρρυνθῇ ὁ συγγραφεὺς πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ἀπονέμεται αὐτῷ ἔπαινος.

(Ἀνοιχθέντος τοῦ φακέλλου ἐγνώσθη ὅτι συγγραφεὺς τῆς μελέτης εἶναι ὁ κ. Ἰω. Α. Στεφανόπουλος).

2. Τὸ ἐκ 34000 δραχμῶν Μαυρογένειον βραβεῖον ἀρετῆς Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶς ἀπονέμει ἡ Ἀκαδημία εἰς τὴν Ἰεσοποίδα Ἀθηναῖαν Μεσολωρᾶ, Προϊσταμένην ἀδελφὴν τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἀπὸ τοῦ 1916, ὅτε ἔλαβε τὸ πιστοποιητικὸν σπουδῶν ἀδελφῆς, ἡ Ἀθηναῖα Μεσολωρᾶ τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐγγενεσιᾶτος φιλανθρωπίας, παρέχουσα ἑαυτὴν ὑπόδειγμα ἀρετῆς, αὐταπαρηγορίας καὶ ἀφοσιώσεως εἰς τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν, τὴν ὁποίαν ἐξυπηρετεῖ ὡς πιστὸς στρατιώτης εἴτε ἐν Ἀθήναις εἴτε ἐν Κωνσταντινουπόλει εἴτε ἐν Προούσῃ εἴτε ὅπουδήποτε ἀλλαχοῦ ἐκάλεσεν αὐτὴν τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν. Μεταξὺ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τῆς ἐν Προούσῃ δράσεως αὐτῆς φοιτᾷ εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ *King's College for nurses* καὶ λαμβάνει τὸ δίπλωμά της κατ' Ἰούνιον τοῦ 1921, ἐπιστρέψασα δὲ σπεύδει νὰ ὑπηρετήσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀγωνιζομένην πατρίδα.

Μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπιστροφὴν ἀφοσιούται ὡς Προϊσταμένη ἀδελφὴ εἰς τὴν Στέγην Μητέρων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ εἰς τὸ ἐν τῷ Μαροσλείῳ Προσφυγικὸν Νοσοκομεῖον, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῶν ἐν πολέμῳ ὑποχρεώσεών της ἐπιδίδεται μετὰ παραδειγματικοῦ ζήλου εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ἐν εἰρήνῃ νοσηλευτικῆς φιλανθρωπίας, τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ εὐστόχως νὰ ἀνυψώσῃ εἰς ἀνωτέραν περιωπὴν καὶ προσφέρει ὄντως σημαντικὰς ὑπηρεσίας ἐν τῇ ὀργανώσει τῆς μορφώσεως τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀδελφῶν νοσοκόμων. Τὸν ἔνθερμον αὐτῆς ζῆλον στηρίζει καὶ κατευθύνει ἡ πείρα, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησε κατὰ τὰ διεθνῆ συνέδρια τοῦ *Montreal* τοῦ Καναδά, τῶν Παρισίων, τῶν Βρυξελλῶν καὶ τοῦ Βελιγραδίου, ὅπου διὰ τῆς ἀριτίας αὐτῆς μορφώσεως καὶ ἐνημερότητος συντελεῖ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ πεφωτισμένου ἔργου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἦδη ὡς προϊσταμένη τῶν ἀδελφῶν τοῦ νοσοκομείου τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐξακολουθεῖ τὴν μεγάλην Χριστιανικὴν της πορείαν κατανέμουσα τὴν ὑπαρξιν αὐτῆς μεταξὺ τῆς ἀνακουφίσεως καὶ παρηγορίας τῶν πασχόντων καὶ τῆς ἐμπνευσμένης διδασκαλίας πρὸς μόρφωσιν καὶ ἀνύψωσιν ἀξίων τοῦ ὀνόματος ἀδελφῶν.

Βραβεύουσα ἡ Ἀκαδημία τὴν Ἀθηναῖαν Ἰωάννου Μεσολωρᾶ προβάλλει ταύτην ὡς παράδειγμα καὶ εἰς τὴν παροῦσαν καὶ εἰς τὰς μελλούσας γενεάς.

Ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δόξα τῆς πατρίδος εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀγαθῶν αὐτῆς τέκνων.

Παρά τὰ ἀπονεμηθέντα ταῦτα βραβεῖα καὶ ἐπαίνους ἡ ᾽Ακαδημία προκηρῶσει σήμερον εἴκοσι πέντε βραβεῖα ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Α' τάξεως, δέκα τέσσαρα βραβεῖα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Β' τάξεως καὶ ἕξ βραβεῖα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Γ' τάξεως—τὰ ὅποια πάντα ἀναγράφονται λεπτομερῶς ἐν τῇ ἐντύπῳ προκηρῶξει.

Τοιοῦτο ὑπῆρξε τὸ ὅλον ἔργον τῆς ᾽Ακαδημίας ᾽Αθηνῶν κατὰ τὸ ἔτος 1936. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς, ὅστις ἔχει τὴν τιμητικὴν, ἀλλὰ δύσκολον ἀποστολήν, ὅπως λογοδοτῇ κατ' ἔτος δημοσίᾳ περὶ τῆς συμβολῆς τῆς ᾽Ακαδημίας εἰς τὸν Ἑθνικὸν θησαυρὸν, ὁμολογεῖ ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διεξαγάγῃ τὴν βραβεῖαν ταύτην λειτουργίαν, ἐὰν δὲν εἶχε τὴν πρόθυμον καὶ εἰλικρινῆ συνεργασίαν τῶν φίλων συναδέλφων καὶ τὴν ἀκούραστον φιλοπονίαν τῶν ὑπαλλήλων.

Ἀπευθύνει πρὸς πάντας τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ, ὅπως ἰδιαιτέρως δὲ πρὸς τὴν Σύγκλητον καὶ τὸν φιλοσοφώτατον Πρόεδρον.

Ἄλλ' ἰδίαν εὐγνωμοσύνην ὀφείλει ἡ ᾽Ακαδημία ᾽Αθηνῶν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ὅστις καὶ πάλιν ἠϋδόκησεν ἐφέτος νὰ λαμπρύνῃ μετὰ τῶν Αὐτῶν Βασιλικῶν Ὑψηλοτήτων τὴν τελετὴν ταύτην καὶ νὰ ἐνισχύσῃ διὰ τοῦ Ὑψηλοῦ Αὐτοῦ ἐνδιαφέροντος τὰς προσπαθείας τοῦ ἡμετέρου καθιδρύματος.

Οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐγνώμων εἶναι ἡ ᾽Ακαδημία πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς χώρας, ἢ ὅποια διὰ τῆς ἀρμοδίας ἐνταῦθα ἐκπροσωπήσεως αὐτῆς διαπιστοῖ εὐρύτερον τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀποστολῆς τῆς ᾽Ακαδημίας καὶ παρέχει τὴν ἐνθαρρύνουσαν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τὸ συντελούμενον ἔργον.